

7.6.2010

Dnro 784/4/09

Ratkaisija: Apulaisoikeusasiamies Jussi Pajuja

Esittelijä: Esittelijäneuvos Lea Haapkylä

VALTIOKONTTORI EI ANTANUT KORVAUSPÄÄTÖSTÄ VIIVYTYKSETTÄ

1

KANTELU

Kantelija arvosteli Valtiokonttorin menettelyä tapaturmavakuutuslainsäädäntöön perustuvassa korvausasiassa.

Kantelijalla todettiin ammattitautina korvattava hengitystiesairaus, jonka katsottiin ilmenneen huhtikuussa 2005. Valtiokonttori myönsi erinäisillä päätöksillä hänelle tapaturmavakuutuslain mukaista päivärahaa ja tapaturmaeläkettä tietyltä ajanjaksolta 30.11.2006 asti. Kantelija arvosteli Valtiokonttoria sen johdosta, että se antoi hänelle päätöksen oikeudesta tapaturmaeläkkeeseen 30.11.2006 jälkeiseltä ajalta vasta helmikuussa 2009. Kantelijan näkemyksen mukaan Valtiokonttorin olisi tullut antaa kyseinen päätös hänelle viivymättä sen jälkeen, kun hän oli toimittanut uutta lääketieteellistä selvitystä terveydentilastaan. Hän pyysi oikeusasiamiehen toimenpiteitä asiassa.

3

RATKAISU

Tapahtumat

Työnantaja lähetti kesäkuussa 2005 tapaturmailmoituksen kantelijan ammattitaudista Valtiokonttorille, joka myönsi hänelle tapaturmavakuutuslain mukaista päivärahaa 20.4.2005 alkaen. Hänelle myönnettiin sittemmin marraskuussa ja joulukuussa 2006 annetuilla päätöksillä korvauksia erinäisille ajanjaksoille 30.11.2006 asti. Kantelijalle myönnettiin 15.11.2006 annetulla päätöksellä muun muassa täyttä tapaturmaeläkettä kuntoutusasian selvittelyajalta 1.10.–30.11.2006. Päätökseen oli lisäksi merkitty, että asiassa annetaan myöhemmin erillinen päätös 30.11.2006 jälkeisestä ajasta.

Kantelija valitti näistä päätöksistä tapaturma-asioiden muutoksenhakulautakuntaan, joka antoi asiassa päätöksen 31.10.2007. Lautakunta hylkäsi valituksen osittain, mutta poisti valituksenalaisen päätöksen tietyiltä osin ja palautti asian Valtiokonttorille lopullisen päätöksen antamista varten. Päätökseen oli lisäksi merkitty, että muutoksenhakulautakunta ei tutki kantelijan Valtiokonttorille 10.7.2007 toimittamaa valitusta saada tapaturmaeläkettä 30.11.2006 jälkeen, koska asiaa ei ollut ratkaistu vakuutuslaitoksen päätöksellä.

Kantelija valitti tästä päätöksestä vielä vakuutusoiikeuteen, joka poisti tapaturma-asioiden muutoksenhakulautakunnan päätöksen 30.10.2008 antamallaan päätöksellä ja palautti asian Valtiokonttorille uudelleen käsiteltäväksi. Päätöksen perusteluissa todettiin, että kantelija oli

ollut elokuussa 2008 työterveyslaitoksen tutkimuksissa, jolla saattoi olla merkitystä asian ratkaisuun.

Valtiokonttori antoi vakuutusosoikeuden päätöksen johdosta 20.2.2009 uuden päätöksen, jossa se katsoi muun muassa, ettei kantelijalle voitu myöntää tapaturmavakuutuslain mukaista tapaturmaeläkettä 30.11.2006 jälkeen. Kantelija valitti päätöksestä tapaturma-asioiden muutoksenhakulautakuntaan ja edelleen vakuutusosoikeuteen, jossa asian käsittely on kesken.

Arviointia

Suomen perustuslain 21 §:n mukaan jokaisella on oikeus saada asiansa käsitellyksi asianmukaisesti ja ilman aiheetonta viivytystä. Myös hallintolain 23 §:n mukaan asia on käsiteltävä ilman aiheetonta viivytystä.

Valtiokonttori myönsi siis marraskuussa 2006 antamallaan päätöksellä kantelijalle mm. täyttää tapaturmaeläkettä kuntoutusasian selvittelyajalta ja totesi lisäksi, että asiassa annetaan myöhemmin erillinen päätös 30.11.2006 jälkeisestä ajasta. Kantelija toimitti Valtiokonttorille uutta lääketieteellistä selvitystä ja vaati ilmoituksensa mukaan useita kertoja korvauspäätöksen antamista 1.12.2006 alkaen. Koska asian käsittely oli aikaisempien jaksojen osalta vireillä tapaturma-asioiden muutoksenhakulautakunnassa, Kantelija esitti vaatimuksen korvauksesta 1.12.2006 lukien myös lautakunnalle. Tältä osin muutoksenhakulautakunta totesi siis päätöksessään, että se ei tutki kantelijan Valtiokonttorille toimittamaa valitusta saada tapaturmaeläkettä 30.11.2006 jälkeen, koska asiaa ei ollut ratkaistu vakuutuslaitoksen päätöksellä. Valtiokonttori antoi lopulta päätöksen 20.2.2009.

Näkemykseni mukaan Valtiokonttorin olisi tullut ottaa kantaa 30.11.2006 jälkeisen ajan korvattavuuteen viipymättä sen jälkeen, kun kantelija oli toimittanut lääketieteellistä selvitystä tämän ajan terveydentilastaan. Kiinnitän myös huomiota siihen, että Valtiokonttori totesi marraskuussa 2006 antamassaan omassa päätöksessään, että kyseisen ajankohdan jälkeisen ajan korvattavuudesta annetaan päätös myöhemmin. Myös tapaturma-asioiden muutoksenhakulautakunnan lokakuussa 2007 antamassa päätöksessä nimenomaisesti todettiin, että asiaa ei ollut ratkaistu Valtiokonttorin päätöksellä. Kantelija on ilmoituksensa mukaan myös itse useita kertoja pyytänyt Valtiokonttoria antamaan päätöksen kyseisestä asiasta.

Valtiokonttori antoi asiassa siis päätöksen yli kaksi vuotta ja kolme kuukautta sen jälkeen kun tapaturmaeläkkeen maksaminen oli päättynyt. Tämän seurauksena kantelijalla ei ollut aikaisemmin mahdollisuutta valittaa asiasta ja saattaa oikeuttaan tapaturmaeläkkeeseen 30.11.2006 jälkeiseltä ajalta muutoksenhakuelimien arvioitavaksi.

Kaiken edellä kerrotun perusteella katson, että Valtiokonttori ei toiminut kantelijan tapaturmavakuutuslain mukaisen korvausasian käsittelyssä asianmukaisesti ja ilman aiheetonta viivytystä siten kuin perustuslaissa ja hallintolaissa edellytetään.

4

TOIMENPITEET

Kiinnitän Valtiokonttorin huomiota siihen, että tapaturmavakuutuslainsäädäntöön perustava korvausasia tulee käsitellä kaikilta osin ilman aiheetonta viivytystä. Saatan käsitykseni Valtiokonttorin tietoon.